

ВАГАНТ

Сьогодні у номері:

- * *Ново покоління "могилянців" вже перед дверима* **с. 1**
- * *Таке воно було. Та яке стало!!* **с. 2**
- * *Як я провів літо* **с. 3**
- * *"Зварніть увагу!"* **с. 3**
- * *"Лекція". Глава 2 з підручника "Настільна книга студента"* **с. 4**
- * *Подія в світі ГІС* **с. 6**
- * *Як ми виглядаємо з космосу* **с. 6**
- * *ДАЙДЖЕСТ АКАДЕМІЧНИХ ПОДІЙ* **с.с. 1, 2**

Ново покоління "могилянців" вже перед дверима!

Тільки-но "Вагант" писав про абітурієнтів, а ось вже і ново покоління стоїть перед дверима. В 2000 році в Академії відбувся п'ятий набір волонтерів. На цей раз було додано новий факультет, що стає доброю традицією. Отже все більше абітурієнтів матимуть змогу обрати свій фах і навчатися в Alma Mater.

В цьому році у вступному тестуванні брало участь 498 абітурієнтів, а це майже півтисячі. Та будь-хто може побачити, що МФ НаУКМА за кількістю не женеться, головне – якість: краще менше, та краще. Нехай ті, хто не впевнені в своїх безумовно глибоких знаннях, витрачають нервові клітини на вступних іспитах інших ВУЗів.

Найбільший конкурс спостерігався на факультеті економіки, де за одне навчальне місце боролося аж 4 з половиною майбутніх студента. Майбутні – тому що в будь-якому випадку в нашому місті можна стати ВУЗником, а якщо вже так дуже хочеться, то можна спробувати в Академії це раз

наступного року, а там вже перевестися на II курс. Статистика свідчить: людина, що прагне вступити до "Могилянки", не потративши до неї, без особливих зусиль стає студентом будь-якого іншого ВУЗу.

А тепер для осіб з міцними нервами пропонуємо задачу-незадачку: на факультеті економіки кількість бажаючих на одне робоче місце більша, ніж на факультеті комп'ютерних технологій, в той час як на факультеті політології конкурс менший, ніж на факультеті романо-германської філології, яка випереджає за кількістю спраглих до знань всіх, окрім економіки. Питання: де поділися екологи, якщо вони проходили практику на Кінбурнській косі і їх сусідами є політологи і комп'ютерники?

Хай не всім поталанило, не варто розчаровуватися в житті, адже в молодій енергійній людини має бути все це попереду.

Радіємо за Вас, наше молоде покоління!

Редакція

Ф а к у л ь т е т комп'ютерних технологій може відчувати гордість за своїх старшокорисників. Результатом чотирирічної праці в бібліотеках та за комп'ютером є безмарний вступ до Київських магістеріумів.

Студенти Яхін та Анохін без іспитів вступили до магістеріуму, створеному при міжнародній організації ЮНЕСКО.

За співбесідою вступили до магістеріуму КМА Руденко та Серед Катерина. Студенту Паршенку довелося складати іспити, але він з цим завданням впорався відмінно і довів, що ніякі іспити не можуть стати на перешкоді до формування свого майбутнього.

С еред усіх бажаючих вчитися на американській

магістерській програмі EERC у Києві цього року пощастило тільки одному.

О. Політуха успішно склав вступні іспити. Відтепер протягом двох років він отримуватиме стипендію у два рази більшу за оклад доцента, хоча і працюватиме вдвічі

ДАЙДЖЕСТ АКАДЕМІЧНИХ ПОДІЙ

більше. Тож вчить математику, економічну теорію та мови.

Нові можливості Internet.

З дійснилося!!! Нарешті доступ до найкращого винаходу людства в XX столітті – мережі Internet – в нашій Академії буде відповідати сучасному

рівню розвитку комп'ютерних технологій в цій галузі. З початком нового навчального року студенти Академії зможуть повністю оцінити всі переваги цього джерела інформації. Завдяки встановленню нового апарату та програмного забезпечення швидкість обміну інформацією сягне 64 кілобайти за секунду. При цьому швидкість буде постійною і не залежатиме від кількості одночасних користувачів.

Такі чудові зміни стали можливими завдяки використанню Radio Ethernet Adapter. Тобто тепер для виходу в Internet буде використовуватися не телефонна лінія, а радіохвиля. Також приємною новиною має стати те, що тепер вихід в Internet буде можливий з усіх комп'ютерів у класі, а не лише з шести.

Молода Академія відчутно випереджає темпами, з якими росте кількість факультетів і чисельність студентів, "пропускну" потужність основного корпусу. Правда, треба віддати належне керівництву, ми практично не вчилися у дві зміни, хоча загроза цього відчувалася. Сьогодні ж чергова приємна новина — подарунок напередодні нового навчального року — введено у дію другий корпус. Стояла собі така напіврозвалена хатинка і ось, завдяки зусиллям багатьох людей, раптом перетворилася ну просто у палац! Читайте наш невеличкий репортаж про цю фантастичну на перший погляд подію.

Колись Академія отримала будинок - старий дитячий садок. Але

вересня готові 14 аудиторій, а допоміжні приміщення, такі як: WC та буфет, вже закінчують обладнувати.

Особливу подяку отримали такі студенти: Ізмайлов Д., Кунін О., Голубков О., Голубков Є., Унгурану А., Терешенко К., Палений А., Лешишин А., Смоленський В., Кисельова Т., Усата О.. Також було відзначено працівників бібліотеки, які довели, що можуть тримати в руках однаково міцно як книгу, так і молоток.

Таке воно було!

отримати — це одна справа, а зробити його здатним приймати студентів — інша. Актуальність цього питання підвищилась, коли почали оцінювати фізичний стан приміщення. Обідрані стіни, стелі, відсутня підлога викликали сумні міркування. Але, як кажуть, очі в скруті, а руки взуті. І тридцять студентів та працівники Академії зробили неможливе.

Починаючи з 12 червня вони руйнували все старе на шляху до нового. Нове почали споруджувати з 10 липня і не покладали робочих рук ні у вихідні, ні в свята. Потім до них приєдналися й інші — аж до проректорів. Як результат, на перше

З числа постійно працюючих студентів було складено 4 бригади.

Отже меблі закуплено, нові аудиторії чекають своїх студентів — справу зроблено. Наче звичайна процедура, але ця маленька будівля з а в ж д и нагадуватиме про подвиг студента на його життєвій ниві. І дійсно, терміни виконання робіт просто вражають, з чим і вітаємо всіх, хто доклав своїх зусиль до загальної справи.

Ну а хто хоче подивитися на чудо, запрошуємо зробити це на власні очі.

Та яким стало!!!

Міжнародна осінь.

Остання осінь тисячоліття обіцяє справдити найзухваліші очікування та сподівання. Кожен "могилянець" прагне заслуженого міжнародного визнання. Отож, кожен вихід на міжнародну арену представників Академії наближає нас до заповітної мети.

Важливі міжнародні конференції в США та Польщі пройдуть за безпосередньою участі нашої філії, представляти яку буде ректор Л.П. Клименко. З 30 вересня по 15 жовтня

Леоніда Павловича запрошено урядом США та американським послом в Україні п. Пфайфером на міжнародну конференцію до міста Вашингтон D.C. Форум

ДАЙДЖЕСТ АКАДЕМІЧНИХ

ПОДІЙ

присвячено проблемам університетського управління та реформам в системі освіти.

Наступний напрямок могилянської експансії - "Захід". У Варшаві під

патронатом Інституту Міжнародної Освіти пройде конференція ректорів університетів центральної та східної Європи. Гасло, що об'єднує делегатів, перекладається як "Вільне Творче Навчання" Ректор МФ НаУКМА з 19 по 22 жовтня буде працювати в координаційній раді конференції.

А в тих, хто на конференцію не поїде залишається два шляхи: натхненно вчитись, готуючись до сесії, або піти на річку порибалити (як пропонує відома пісня), звичайно якщо ви рибалка.

Літо! Літо. Літо... Всі звикли, що літо – це пора відпочинку, час, щоб набратися сил та виконати заплановане. Але ж як часто можна чути, що влітку не вдалося відпочинувати, або капризи погоди зіпсували всі плани. Для когось літо – це час найтяжчої роботи, а для когось – час найсуворіших життєвих випробувань. Отже, є над чим замислитися. Почнемо по порядку...

ЯК – досить просте питання, чи не правда? Якщо замислитися, то розумієш, що існує не так вже й багато відповідей на нього: поїздки на море, до родичів, туризм, подорожі в пошуках пригод – от, власне і все, до чого додумалося людство за час свого існування. Прогрес явно обминув цей бік проблеми стороною. Щоправда, є ще варіант залишитися на своєму місці і працювати як і раніше або, взагалі, нічого не робити. До того ж сучасні технології (до яких відносяться і телевізійні серіали) дають можливість отримати пристойну насолоду від віртуальних подорожів, не виходячи з дому. Такий спосіб відпочинку є, до речі, чистою економією – усі витрати вкладаються у рахунок за електроенергію.

Я (Ви, ти, він, вона, воно)
Звісно, спосіб, у який проводиться літо, залежить від фантазії та можливостей кожної окремої особи. Молодь у своїй більшості (до якої належить і студентство) прагне відпочинувати від навчання, засмагнути, повеселитися на рік вперед (а також ґрунтовно підкріпитися), щоб було чого згадувати взимку. Їх викладачі ж намагаються якнайбільше

часу проводити із сім'єю, навістити родичів, "Як я проспав... літо". А для жителів міст-курортів підкріпити зіпсоване через студентів здоров'я. актуальний заголовок "Як я... пережив літо". Таких назв можна знайти чимало.

Як я провів літо. Літо...

Провів Власне, спосіб проведення літа можна назвати і по-іншому. Наприклад, для вічно стомлених студентів підійде назва

Якщо порозмислити, то літо має безліч недоліків, починаючи від комах і закінчуючи підвищеною радіацією. З цієї точки зору воно є не набагато привабливішим за зиму, весну чи осінь. Тому ж ми у переважній більшості чекаємо на нього так наполегливо і сумуємо, коли воно закінчується? Мабуть, це пояснюється перш за все традиціями та менталітетом нації. У різних народів різне ставлення до літа. Якщо для нас це таке собі довге свято, то, скажімо, жителів для тропічних країн це час стихійних лих, якого чекають із занепокоєнням. До того ж не слід забувати, що коли у нас літо, то, наприклад, в Аргентині йде сніг. Взагалі-то, важко визнати саме нас справжніми шанувальниками літа. Ті ж чукчі, без сумніву, більше цінують літні місяці, бо вони в них вкрай короткі.

Отже, чим є літо насправді? Святом чим нещастям? Часом відпочинку чи тяжкої роботи? Мабуть-таки на це питання не можна відповісти однозначно, виходячи лише з особистого досвіду. З вищезгаданих причин не можна навіть дати універсального визначення цього феномена. Напевне, кожен має це визначити окремо для себе.

А. Корженевич — черговий по віртуальному туризму та відпочинку.

Зверніть увагу на наведену таблицю. Це так званий графік навчального процесу. Принаймні до лютого кожен з Вас буде вимірювати ритм свого життя по цій таблиці. Темним кольором ми позначили критичні дні. Ну а легенда така: СР — це тиждень самостійної роботи, напередодні якого треба підтягувати "хвости", готуючись до проміжного рейтингу; І — означає іспитову сесію, думати про яку краще починати тижні за два; К - найкраще, що можна уявити собі — канікули.

Тут наведено єдиний для всіх напрямків підготовки Графік, хоча на кожному факультеті присутня своя специфіка. Між тим, проявляється вона тільки у другій половині навчального року. Ті, хто втримається в Академії після першого триместру, зможуть у наступних випусках "Ваганта" познайомитися із другою половиною Графіка.

Бажаємо присмного навчання!

Курс	Вересень			25	Жовтень				30	Листопад			27	Грудень				Січень			
	4	11	18	1	2	9	16	23	5	6	13	20	3	4	11	18	25	1	8	15	22
	-	-	-		-	-	-	-		-	-	-		-	-	-	-	-	-	-	-
	10	17	24		8	15	22	29		12	19	26		10	17	24	31	7	14	21	28
I								СР								I	I	K			
II								СР								I	I	K			
III								СР								I	I	K			
IV								СР								I	I	K			
V								СР								I	I	K			

У минулому випуску "Ваганта" читачеві було запропоновано одну з глав підручника "Настільна книга студента". Враховуючи актуальність проблематики, ми сьогодні друкуємо другу главу, що присвячується одній з найбільш поширених у вітчизняній вищій школі форм навчання—лекції.

Вступ.

Лекція являє собою традиційну форму навчання, яка широко використовується у вищих навчальних закладах як у нас так і за кордоном. Лекціями студентів мучили ще у старій Академії і ще раніше - у дохристиянську добу. Лекція - це регламентована часом зустріч викладача зі студентами, протягом якої здійснюється в усній та/або наочній формі передача навчальної інформації частіше за все у напрямку до студента. Для фіксації та засвоєння інформації студенти ведуть так звані конспекти - графічний запис основних положень лекційного матеріалу, що часто супроводжується ілюстраціями, якістю і змістом яких залежить від вміння студента, його розбещеності та фантазії. Після закінчення окремої лекції якість засвоєння матеріалу, як правило, не перевіряється.

Основи типології лекцій

Лекції бувають різні за своїм характером. Найбільш поширений тип цієї форми навчання - це проста інформативна лекція. Вона відрізняється трансляцією тривіальної інформації і не вимагає яких-небудь розумових зусиль у веденні конспекту. Наприклад, фразу: "Два помножене на два складає чотири" більшості студентів нотувати не обов'язково.

Іншим різновидом можна вважати науково стилізовану лекцію. На відміну від першого типу, де мова викладення є ясною та зрозумілою, тут використовуються складні стилістичні конструкції, які нормальна людина запам'ятає з першого разу, і тим більше зрозуміти їх зміст, просто не здатна. Отже, головне - встигати записувати у конспект інформацію у точній відповідності до тексту. Наприклад, таку: "Кожен індивідуум, з точки зору банальної ерудиції, не може ігнорувати тенденції до парадоксальних емоцій".

Третім і перспективним типом лекції є так звана проблемна. Ця лекція ґрунтується на логічних конструкціях, зміст яких цілком приховано за проблемною невизначеністю. Передбачається, що студент має замислитися над поданою йому проблемною ситуацією і це обумовлює глибше засвоєння матеріалу. Прикладом такої проблематики може, наприклад, бути запитання: "Чи ви дивилися вчора нічний кінозал?"

Нарешті, у кращих університетах Заходу останніх років дуже популярні "міні-лекції". Вони відрізняються, по-перше, поєднанням усіх вище названих типів, що, безумовно, є "плюс", по-друге, це видно з назви - "міні", вона пов'язана з нетривалим часом та малою аудиторією слухачів. Це - "мінус" бо вимагає додаткового фінансування, про що у наших умовах, враховуючи відповідні пріоритети, розмовляти дещо передчасно.

Студент як об'єкт впливу.

Зрозуміло, що процес лекції передбачає дві діючі особи. Однією з головних, на якій відбивається результат використання цієї форми навчання, є об'єкт лекції - студент тобто той, хто чомусь навчається. За формою, перше, що вимагається від студента (слухача) - прийти на лекцію. Нажаль, наша

що виникають у збудженому лекцією мозку викладача.

Друга вимога постає у тому, що викладач має презентувати короткий перелік питань, що будуть розглядатися, мету та завдання лекції. Наприкінці, важливо зробити підсумок викладеного матеріалу. Бажано промовляти лагідним тоном, без різких модуляцій та вигуків: студенти не повинні злякатися, а форма презентації матеріалу не повинна заважати студентам (звичайно тим, хто бажає) засвоювати матеріал.

Особа викладача відіграє досить важливу роль у досягненні мети лекції. Все залежить від того, якого змісту набуває ця мета з позиції об'єкта лекції. Студентів забагато - кожному не завадиш. Тож повернемося до типів викладачів - лекторів.

Тип перший - дошка, враховуючи її простоту. Такі викладачі входять до аудиторії, стають за кафедру, відкривають конспект лекції і відчайдушно його вголос читають. Іноді вони піднімають очі на аудиторію, але це може злякати тільки студента початківця, оскільки вони у цей момент нічого не бачать. Щасливі хвилини, бо можна робити все, що заманеться.

Другий тип - змій, враховуючи його отруйність. Викладач цього типу менше уваги звертає на матеріал, що ним має викладатися. Для нього головне - відношення студентів, що проявляється у трьох найважливіших речах: відвідування, тиша, конспект. Все інше викликає таку силу обурення і такі конфліктні ситуації, що студент може тільки пожаліти, що він взагалі закінчив середню школу, або народився. Пізніше конфлікт, звичайно, згасає, але це коштує студентові 25-30 балів. Погодьтеся, що і менше може надовго отруїти життя.

Третій тип - геній, враховуючи його "потойбічну" життєву позицію. З моменту появи в аудиторії він починає викладати, забуваючи про все. Він, навіть, використовує власний одяг, щоб витерти крейду на дошці. Після дзвоника студенти, якщо вони не хочуть пів години мугикати, нагадуючи про себе, можуть спокійно покинути аудиторію: все одно викладач нічого не помітить. Коли він про що-небудь запитує і просить назвати прізвище, можна назватись будь-як, хоч Гр. Суркісом - все одно він крім лекції ні на що не зверне увагу.

Методичні матеріали

Правила вищої школи передбачають наявність у структурі лекційного курсу певних супроводжувальних методичних матеріалів. Відносно обсягу викладеної лекції серед усіх можливих варіантів можна виділити два полярних типи: базовий підручник та опорний конспект. Обидва типи містять однакове коло питань. Різниця між ними у тому, що обсяг матеріалу базового підручника у чотири і більше разів перевищує обсяг опорного

ЛЕКЦІЯ

Глава (2) з підручника "Настільна книга студента"

система навчання, яку формує відношення студентів до того ж самого навчання, висуває одну обов'язкову вимогу - 95-100% відвідування. Це означає, що студент, який відвідав усі лекції, хоче він цього чи не хоче, автоматично засвоює такий обсяг матеріалу, який дозволяє поставити йому не менше 61 бала. Друга вимога - це зберігати тишу. Вважається, що студент, який задовольняє цій вимозі, хоче він цього чи не хоче, засвоює необхідний для 61 балу обсяг навчального матеріалу.

Отож той, хто задовольняє обидві вимоги (відвідує лекції і не порушує тишу) міг би запросто отримати 122 бали (61+61). Похибка у оцінці знань, яка цілком природна, враховується практикою дуже просто - викладачу дозволяється ставити на 18% менше тобто не більше 100 балів.

Таким чином, студент має можливість, не заважаючи іншим, корисно використовувати час лекційних занять: читати популярну літературу, розгадувати кросворди та, завдяки досягненням сучасної електроніки, слухати музику або вивчати іноземну мову та розважатися іншим чином. Куріння та секс, як свідчить практика, не заохочуються.

Викладач.

Якщо протягом п'ятнадцяти хвилин після дзвоника до аудиторії увійшла літня людина, можна з впевненістю вважати, що це і є викладач. Звичайно, викладачі - суб'єкти лекції - бувають і молодшими. Важко сказати, чи це є недолік. Багато чого залежить від ставлення до предмету, що викладається.

Від викладача вимагається не багато. Треба увійти до аудиторії. Далі, оглянути студентів, прийняти розумний вигляд і розпочати лекцію. Лекція має бути побудована за певними правилами. Головне, вона за темою повинна відповідати програмі викладання курсу. Меншою мірою вона має бути пов'язана з дисципліною, що у даний момент викладається. Хоча, дійсність настільки діалектична, що, з загальною філософської точки зору, будь-яке питання може бути розглянуто у будь-якому контексті. Отже, мистецтво викладача - це влаштування зв'язку між змістом дисципліни та тематикою питань,

конспекту. Зрозуміло, що це створює для студентів низку проблем і тому вони віддають перевагу останньому. Якщо викладач запропонував користуватися підручником, нічого не вдієш - треба готувати опорний конспект власноручно (див. попередню главу, Вагант, №5, 2000). Значна частина студентів використовує для цього власний конспект лекцій, хоча це передбачає необхідність його постійного ведення. Деякі пропуски заповнюються ксерокопіями фрагментів конспекту товариша по групі. Завдяки цьому заощаджується час. Тож, якби старости не відмічали присутність в аудиторії, можна було б поставити навчання на раціональний ґрунт і відвідувати лекції за графіком (див. нижче).

Ефективне використання часу: рекомендації, стратегія і тактика.

Як би там не було, а головна стратегічна ідея - це створити у викладача враження постійної вашої присутності на лекціях. У свою чергу це є формальним проявом "зацікавленості" предметом, що оцінюється викладачем на іспиті приблизно у 10-15 балів. Зізнайтеся, що це непогано.

Реалізація стратегії здійснюється шляхом виконання певних тактичних прийомів:

Перед очима - студент іноді займає місце за одним з перших столів, демонструючи захопленість. Іноді важко здійснити через відсутність місця за першим рядком столів.

Зацікавлена присутність - студент під час лекції задає викладачу питання. Важливо не помилитися і задавати питання, по-перше, по можливості такі, що відповідають змісту матеріалу лекції, по-друге, треба фіксувати вазомоторні реакції викладача, що упередити його невдоволеність.

Складна зацікавленість - дуже ефективний прийом, який постає у тому, щоб задавати питання після закінчення чергової лекції. Він вимагає попередньої підготовки і це дає значну перевагу студентів, хоча треба бути обережним, щоб своїм питанням не поставити викладача у незручне становище.

Разом з цим, нескладні розрахунки свідчать, що за певних умов ніщо не заважає студентів пропускати лекції.

Нехай на потоці N студентів і вони мають прослухати t годин лекцій тобто $t/2$ пар. Для заспокоєння викладача за першими столами мають знаходитися k студентів постійного контингенту. Тож, рухливу частину складатиме $(N-k)$ осіб. За умов, що кожен студент має пропустити лише одну годину, кількість тих, хто відсутній на кожній парі можна визначити з рівняння:

$$[(N-k) - x] / x = t/2,$$

$$\text{звідси } x = (N-k) / (1+t/2).$$

Якщо на потоці рахується, наприклад, 80 осіб, з котрих за першими столами мають сидіти 16 студентів, а лекційний курс триває 24 години, то кількість студентів, що у кожний момент відсутні на лекції (за умов пропуску 1 години на триместр) дорівнює $(80-16)/(1+24/2) = 4,92$, або приблизно 5 осіб. Зрозуміло, що з точки зору безпеки, вона майже абсолютна. Любителі математики можуть погратися з цією формулою, вирахувавши x для максимальної кількості пропущених годин, яка не тягне за собою яких-небудь покарань - 20 годин на триместр.

ЛЕКЦІЯ

Продовження зі стор. 4.

Особливі випадки

У період навчання, під час лекційних занять можуть мати місце різні випадки особливого характеру. Ваша оцінки ситуації, як правило, не має значення. Головне як до цього ставиться лектор. Його ставлення може проявитися прямо, через запитання, або непрямым шляхом - через міміку.

Ситуація "Знову запізнилися?!". Виникає, коли студент входить до аудиторії більш ніж через 5 хвилин після викладача. У кращому стані знаходяться ті, що проживають у віддалених районах, наприклад, у Жовтневому. Хоча, викладач напевно не знає, де ви фактично проживаєте. Тож цим прийомом захисту можна декілька разів скористатися. Гірше тим, хто вирішує піти іншим шляхом. Тут, у залежності від інтелектуальних здібностей підійде все від "трамвай/тролейбуси не ходили" та "бабусю через дорогу переводив" до більш вишуканого "у маршрутку трапилася пожежа".

Ситуація "Припиніть розмови!". Трапляється, коли викладач у сьомий раз помічає, що студент розмовляє і робить йому серйозне зауваження. Слабким рішенням є: "Це не я!". Значно сильніше, коли студент ображено відповідає: "Та ми ж про ..." і називає одне з питань лекції. Як правило, це відчутно впливає на викладача, хоча зловживати цим прийомом не слід.

Ситуація "Чим це ви зайняті?". Має місце, коли викладач, що відірвався від конспекту, помічає, що студент робить за формою чи за змістом дещо таке, що не відповідає його очікуванням. За змістом це може бути, наприклад, виконання завдання з іншої дисципліни. Таке трапляється досить часто і переходить у різновид епідемії напередодні сесії. Якщо ви впевнені, що не порушували тишу, можна взагалі не звертати увагу на подібне зауваження. За формою це може бути усе, що відрізняється від писання. Читач з фантазією може додумати усе, чим принципово може займатися на лекції студент. Найкраще просто зробити вигляд, що (1) ви схаменулися, (2) вам соромно, (3) "більше ніколи не будете". Іншого більш ефективного, на жаль, не вигадано.

Для тих, хто хоче попалити, можна порадити простий спосіб, яким часто і без наслідків користуються студенти, особливо дівчата, і особливо, коли викладач - чоловічої статі. Цей прийом називається "Можна вийти?". На згоду викладача слід тихенько вийти. Тривалість відсутності не обмежується.

Для запобігання різним непорозумінням можливо скористатися традиційним засобом "сумка на столі". Простий і надійний спосіб уникнути 50% потенційних конфліктних ситуацій. Студент ставить на стіл перед собою сумку, дипломат тощо. Під захистом цього він певний час може займатися улюбленими речами.

Нарешті, хто захоче просто відіспатися і тим самим відновити сили, нічого немає кращого, ніж уміти спати з відкритими очима. Навчитися цьому важко але цілком можливо. За умов постійного тренування першокурсники вже з нового триместру будуть знатні так чудово проводити час на лекціях і йти додому свіжими як огірки.

Основні терміни

Форма навчання.
Лекція.
Суб'єкт лекції.
Об'єкт лекції.
Викладач.
Конспект.
Студент.
Конфліктна ситуація.
Стратегія.
Тактика.
Досягнення електроніки.
Здоровий сон.

Питання для перевірки

1. *Викладач знеацька проводить перевірку присутності, а ваш товариш тільки-но пішов на побачення. Найкраще, що ви можете зробити, коли викладач назве його прізвище, це вигукнути:*

- "він відсутній!"
- "Я!"
- "Його викликали до медпункту робити щеплення!"
- промовчати.

2. *Вам не хочеться ходити на лекції викладача А. Краще за все (5 балів):*

- безпідставно пропускати заняття;
- принести медичну довідку про хворобу;
- відпроситися у викладача, мотивуючи це сімейними обставинами;
- відвідувати, але займатися іншими справами.

3. *Наприкінці триместру викладач помітив, що ви були на лекціях всього один раз. Найкращим виходом з положення буде (5 балів):*

- перейти на інший факультет;
- не звертати уваги;
- підійти до викладача і у всьому зізнатися;
- принести довідку з все-одно-якої лікарні.

4. *На лекції ви через 30 хвилин помічаєте, що переплутали аудиторію. На вашу думку, найкраще буде (4 бали):*

- просидіти до кінця;
- попроситися вийти і не повернутися;
- зізнатися викладачеві, що помилилися аудиторією;
- створити ситуацію, коли викладач сам попросить вас покинути аудиторію.

Оцінка:

сильний варіант (в, в, г, б),
слабкий варіант (а, а, б, г),
у варіанті (б, б, а, г) Ви - авантюрист.

Подія в світі ГІС

Студенти - комп'ютерники нарешті мають можливість познайомитися ще з одним напрямком застосування комп'ютерних технологій. До речі, на дуже високому рівні.

Мова йде про геоінформаційні системи (ГІС).

З 7 по 9 вересня в стінах нашої "Могилянки" відбудеться міжнародний науковий форум найвідоміших фахівців з геоінформаційних технологій.

Геоінформаційні системи - це поєднання географічної інформації з базами даних. Це дозволяє створювати, наприклад, "розумні" цифрові карти, що надають ту інформацію, що зараз потрібна, або шукати і обробляти дані про об'єкти цієї карти.

Такі системи вкрай необхідні працівникам багатьох галузей: географам, екологам, геологам, землевпорядникам, архітекторам, транспортникам.

Також необхідні вони і місцевій

владі: набагато простіше керувати містом, якщо є вся необхідна інформація про його територію. До речі, цими технологіями дуже зацікавився Миколаївський міськвиконком, він є одним з організаторів цієї конференції.

ГІС,
ГІС,
ГІС!!!

Мало хто знає, але відомо, що Миколаїв по площі більш ніж Одеса і інформація про територію міста є дуже важливою.

Ці системи також можуть бути цікавими для наших екологів. В комп'ютер можна занести, наприклад, графічну

інформацію про забруднення і аналізувати зміни в залежності від багатьох факторів. Про це будуть розповідати фахівці з провідних екологічних центрів України.

Можливо, результатами цієї події будуть сумісні наукові проекти з науково-дослідними інститутами, іншими університетами України.

Якщо все це вас зацікавило, то відповіді на всі запитання ви можете почути безпосередньо від учасників конференції, які на протязі трьох днів будуть обмінюватися досвідом в стінах нашого закладу.

Крім того, в читальній залі бібліотеки можна бути ознайомитися зі збірником наукових доповідей.

Також дуже приємно повідомити, що ця Міжнародна науково-практична конференція "Геоінформаційні системи і муніципальне управління" включена до світового календаря ГІС-подій.

Б. Салтовський

Відбулося! Те, що могли бачити лише розвідники, тепер може побачити звичайна людина.

За умовою, що прийде на виставку космічних знімків південних регіонів України.

знімок власної земельної ділянки? Будь ласка, тільки платити гроші!

Але ви тепер маєте унікальну можливість безкоштовно подивитися, як виглядає з космосу Миколаїв,

Як ми виглядаємо з космосу

Відомо, що космос "нашпигований" супутниками, серед яких певна частка супутників - шпигуни, які здійснюють фотографування земної кулі.

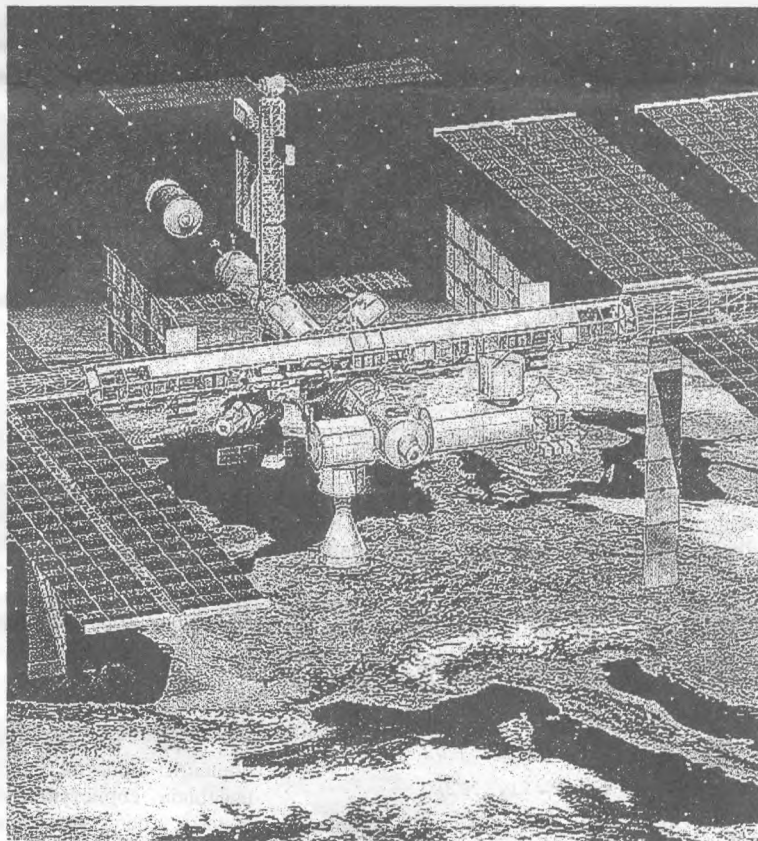
Але з падінням "залізної завіси" з'явилась можливість замовляти ці знімки для цивільного комерційного використання.

Наприклад, ви можете замовити знімок палаючої Останківської телевежі або місця загибелі підводного човна "Курськ". А може вам потрібен

Очаків, Одеса, Херсон та інші міста, села, рілля та пасовища півдня України.

Виставка буде працювати з 7 по 15 вересня в Галереї Мистецтв, на ній будуть представлені знімки з архівів радянських супутників серії "Ресурс", французького супутника "SPOT", українсько-російського супутника "Океан", українського "Січ".

Б. Салтовський

Над випуском працювали:
Пашнев Роман - відповідальний редактор,
Джуган Олександр, Корженевич Артем,
Ніколенко Андрій. U2.

Засновник:
Миколаївська філія Національного університету
"Києво-Могилянська Академія"
Свідчення про державну реєстрацію -
МК №205 від 25.06.97

ВІСНИК

54003, Україна, м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10.
Тел.: 500069, 551540, e-mail: yuri@kma.mk.ua.
Надруковано у редакційно-видавничому відділі МФ
НаУКМА. Зам. № 95/2000, наклад 200 пр.